

get, jeg vil mene er en god eller en dårlig idé, men forudsætningen for at tage stilling til det, er da i hvert fald, at man sætter sig ind i, hvad det handler om, og det medvirker jeg gerne til under udvalgsbehandlingen.

Jeg vil da gerne takke for, at ligesom da vi havde det store lovforslag om våbenkontrol, er der også her en bred politisk opbakning til, at vi får en god regulering af våbenmæglervirksomhed og våbenformidling.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil da gerne takke ministeren for hendes svar til Tingets medlemmer.

Men samtidig vil jeg også gerne stille et spørgsmål i forbindelse med svaret på det konkrete spørgsmål, som jeg stillede i min ordførertale om definitionen af ordlyden, som man selvfølgelig altid kan diskutere.

Vi er da enige om, at det er vigtigt, at man undersøger og gør sig klart, hvad de forskellige ord rent retligt og rent fortolkningsmæssigt betyder, hvis man står i en retslig tvist, men der kan det så undre os i Dansk Folkeparti, at man ikke har valgt at lytte til den formulering, som Foreningen af Politimestre i Danmark mener er den mest retligt korrekte, når man skal vurdere, om folk befinder sig et sted med et våben i hånden eller i nærheden, som de ifølge politiet ikke har lov til at have, og der undrer det mig da, at man ikke henholder sig til, at politimestrene har den holdning til det, for hvis ikke politimestrene har ret i den påstand, så må de jo have tolket det forkert i Politimesterforeningen, og det har jeg da svært ved at se for mig. Kan ministeren svare på det?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Hans Kristian Skibby, at vi også har læst det svar, som Politimesterforeningen har givet, meget grundigt, og synes også, at de har gode argumenter for, hvorfor ordet medbringe er et godt ord.

Det, jeg blot vil fastholde, er, at jeg mener, at besidde er et ord, der er mere bredt dækkende, for hvis man medbringer noget, er der jo ingen tvivl om, at det er noget, man skal have med sig, noget, man skal have bragt med sig fysisk, hvorimod besidde jo også kan omhandle de situationer, hvor du har råderet over noget, men hvor det ikke umiddelbart er på dig.

Det er noget, vi faktisk har gjort os meget grundige overvejelser over, for naturligvis studerer vi intenst alle de høringssvar, der kommer, med henblik på, om der er steder, vi kan præcisere lovgivningen, men jeg vil gerne fastholde, at jeg mener, at det her er den bedste model, ikke mindst hvis vi vil undgå den situation, som jeg skitserede for den radikale ordfører, nemlig at man forsøger at omgå våbenlovgivningen ved at gemme sine knive og andre våben i bagagerummet eller i handskerummet på sin bil med henblik på at bruge dem, når en politivisitation er afsluttet.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Ønsker hr. Hans Kristian Skibby ordet for en anden kort bemærkning..? Nej.

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det skal blive ganske kort. Jeg takker justitsministeren for den nøje redegørelse angående de spørgsmål, som jeg rejste fra talerstolen.

Jeg vil bare kort spørge justitsministeren, om justitsministeren ikke synes, at der er en væsensforskel i, at ganske almindelige mennesker kan have en lommekniv i deres værktøjskasse i deres bil, og så på det forhold, at vi ser folk, der medbringer meget store knivredskaber i nærheden af offentlige institutioner, altså uddannelsessteder, diskoteker og lignende.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes netop, at der er en forskel, og det var jo også det, der begrundede, at vi foretog en ændring af det lovforslag, som jeg oprindeligt fremsatte.

Efter drabet på den italienske turist på Nørrebro vil jeg uden at hænge nogen personer ud sige, at der var et generelt politisk ønske om, at lovgivningen skulle strammes meget markant på knivområdet, og umiddelbart var der stor politisk tilslutning til, at der kom nogle meget skrappe regler. Det lovforslag, jeg fremsatte, hvilede da også på det princip, at der skulle være et generelt knivforbud, for det er pædagogisk meget, meget nemt at forklare, ikke mindst i forhold til utilpassede unge, som synes, at det at bære kniv og våben er en god måde at få magt på.

Men under folketingsbehandlingen viste det sig, at man alligevel syntes, at én ting var, at